

timpul, precum este dator, să facă un bun
 șef, mai cu seamă în împrejurări critice, el se
 silea din contra, cum să-î umilască mai mult, în-
 trebuințându pentru acesta mijlul ce pre atât urî-
 te pre cât și neomenose. Căci îndată după pleca-
 rea sa din București, în fie-care seară, în totu cur-
 sul călătoriei, prindea pe cei mai cutezători d'in-
 tre offițerii săi inferiori cari puteu da bănuiei că
 aru avea intențiuni să-lu omore : și pe unii din
 ei 'i decapita, ieru pe alți îi sugruma pe ascunsu.
 Din cauza acestor fapte, nemulțumirea și fierbe-
 rea între oșteni mergea din ce în ce crescându și
 cei nerăbdători siliu să vedă rezultatul. Din ne-
 norocire acésta cumplită aplecare a lui Tudorū
 la versare de sânge așa de multu se mări în câtu,
 în nóptea de 19 Maiu, prinse și pe unu anume Iancu
 Ienescu Vătafu, omu pacinicu, bine vedutu și iubitū
 de totă oștirea ; și aducându-lu înaintea sa ordonă
 panduriloru să 'lu spândure, fōră nici uă judecată.
 Informându-se atunci în grabă Hagi-Prodan, Mace-
 donski și alții, de la unu căpitanū Dinu, despre
 condamnarea acestui nevinovatū allergarā, fōr'a
 pierde timpū, la locuința lui Tudorū, și, gāsindū pe
 sus disulū Iancu spânduratū de uă salcie dér' totū
 cu viață, tăiarā stréngulū cu sabia și 'i scăparā viața.
 După acésta, salvatoriū acestui nenorocitū între-
 barā cu îndrăsnélā pe Tudorū (care se aflā față
 la acésta scenā), ce crimā a comisū acelū omū bunū?
 elū, neșciindū ce motivū de inculpare să improvi-